

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 9 november 2005 het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Not.nr. 66.L3.1102/04/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, magazijnier, geboren te _____ op _____, van Nederlandse nationaliteit, wonende te _____
2. _____ bediende, geboren te _____ op _____ wonende te _____

Verdacht van :

Te _____ vanaf 27 april 2002 (stuk 10) tot en met datum der dagvaarding

de eerste en de tweede

bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-6°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd met het oog op een nieuwe functie waarvan de functiewijziging vergunningsplichtig is gesteld door artikel 2 § 1 van het besluit van Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen, waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, te hebben uitgevoerd namelijk door de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk gewijzigd te hebben van de functiecategorie verblijfsrecreatie naar de functiecategorie wonen en meer bepaald door het permanent bewonen van een gebouw dat gelegen is binnen een zone die op het gewestplan is aangeduid als "gebied voor verblijfsrecreatie".

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde: _____
ligging _____
aard en oppervlakte: huis 7 a 66 ca
wijk en nummer van het kadaster: _____

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als: _____ geboren _____
te _____ op _____ en _____ geboren te _____ op _____

beiden wonende
die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 10/09/2001 geregistreerd op 14/09/2001.

~~~~~
Gezien de processen-verbaal;
Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;
Gehoord de beklaagden in hun antwoorden en verdediging voorgedragen door henzelf;
De zaak werd in beraad genomen op 12.10.2005.

De in hoofde van de beklaagden aangehouden tenlastelegging is blijkens de in het strafdossier voorhanden zijnde gegevens bewezen.

De eerste beklaagde verklaarde het onroerend goed, gelegen te
gekend ten kadaster onder
permanent te bewonen sedert 27/04/2002.
Zij verkregen de eigendom van voormeld goed ingevolge akte aankoop van 10/09/2001, geregistreerd op 14/09/2001.
De beklaagden zouden slechts vernomen hebben dat ze er niet permanent konden wonen nadat ze de compromis tot aankoop van het goed hadden ondertekend.

De strafmaat dient bepaald te worden rekening houdend met de aard en de ernst van de feiten, evenals de persoonlijkheid van de dader.

Door de eerste beklaagde werd verzocht hem de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te willen toestaan, verzoek waaromtrent het Openbaar Ministerie gunstig advies heeft verleend.

De beide beklaagden hebben een blanco strafrechtelijk verleden
Dat de gevraagde gunst aan de eerste beklaagde kan worden verleend.
Wat betreft de tweede beklaagde dringt zich een bestraffing op zoals hierna bepaald.

Herstelvordering

Het College van Burgemeester en Schepenen van
besliste op 22/03/2004 een herstelvordering in te stellen, bestaande in de staking van de permanente bewoning van het weekendverblijf.
Tevens werd het opleggen van een dwangsom van 125 euro per dag gevorderd, bij niet naleving van het vonnis binnen de bepaalde termijn.
Bij schrijven van 14/04/2004 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich bij deze vordering aangesloten.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:
art. 91K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185,189, 190, 190 ter, 194, 195;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew.art.36
wvv 07.02.2003;(opdecieimen)
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 50;

Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew.W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting)-
Wet van 29 juni 1964, art. 8 § 1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel)-

W. 1.8.1985,art. 28,29; gew. W. 24.12.1993,art. 3 & W.22.04.03; K.B. 18.12.1986, art.58; gew.K.B. 19.12.2003, art.45 WVV 07.02.2003;(10fr/€10);
 EG Verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);
 art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);
 art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

Veroordeelt de tweede beklagde voor de feiten omschreven onder de enige tenlastelegging tot een geldboete van VIJFTIG EURO, met 45 opdecimen verhoogd [= x 5,5], 275 euro bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf van 15 dagen.

OVERWEGENDE dat de veroordeelde nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan TWAALF MAAND en dat men hopen mag dat hij zich voortaan niet meer zal misdragen, GELAST gedurende een termijn van DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van de tegen haar uitgesproken geldboete van VIJFTIG EURO, met 45 opdecimen verhoogd [= x 5,5], 275 euro bedragende;

Verklaart de tenlastelegging in hoofde van de eerste beklagde bewezen;

Gelast DE GEWONE OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van de eerste beklagde voor een duur van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden;

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van TIEN EURO, met 45 opdecimen verhoogd, € 55 bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de tweede beklagde éénmaal deze som;

Legt tevens aan de beide veroordeelden een **vergoeding** op van elk € 25 als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;

(K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -Wet 28.07.'92)

Kosten: Veroordeelt de beklagden solidair tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op: 126,43 euro;

Beveelt conform de herstellvordering van het College van burgemeester en Schepenen en de Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, de staking van de permanente bewoning van het goed gelegen te _____ gek-
 end ten kadaster onder _____ en dit binnen de termijn
 van één jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis.

Veroordeelt _____ en _____ solidair tot het betalen van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging bij het niet naleven van het bevel binnen de gest-

elde termijn.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

---- **NEGEN NOVEMBER TWEEDUIZEND EN VIJF** ----

Aanwezig: -----

ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
Substituut-Procureur des Koninges;
adjunct-griffier;